

“Όλα ξεκινούν από την παιδεία-Την ελληνική χριστοκεντρική παιδεία”

/ [Παιδεία και Πολιτισμός](#)

Σοφία Καυκοπούλου, υπ. δρ Θεολογίας-Μουσικός

Η πολυεπίπεδη κρίση που βιώνουμε, δε φαίνεται να φεύγει, διότι οι ελάχιστες υγιείς αξίες που απέμειναν δεν μπορούν δυστυχώς να την αντιμετωπίσουν. Ένας κούκος δεν φέρνει την άνοιξη! Ας αφήσουμε λοιπόν την κινδυνολογία και τους αφορισμούς προς όλους, -πράγματα που σε τίποτα δεν ωφελούν- συνειδητοποιώντας άμεσα ότι η λύση είναι στα δικά μας χέρια. Η λύση είναι δίπλα μας. Είναι η στροφή στα χαμένα ιδανικά, η μελέτη τής ιστορίας, η σωστή εκμάθηση τής γλώσσας, η εμβάθυνση στις αλήθειες της Πίστεως. Όλα ξεκινούν από την παιδεία. Την ελληνική χριστοκεντρική παιδεία.

Είναι γεγονός ότι το νεοσύστατο ελληνικό κράτος τού 1830 προσπάθησε να μιμηθεί τη Δύση και δέχθηκε αβίαστα οτιδήποτε προήρχετο από εκεί. Αυτή η δουλοπρεπής συμπεριφορά εξακολουθεί μέχρι σήμερα και δυστυχώς είναι ο κύριος λόγος που μας έφτασε σε αυτήν την οικτρή κατάσταση. Δε μιλώ για την οικονομική κατάσταση της χώρας μας, αλλά για την καταφανή πνευματική παρακμή.

Το κίνημα τού Διαφωτισμού στην δυτική και κεντρική Ευρώπη, απόρροια τής επιστημονικής γνώσης, των νέων επιτευγμάτων, των ανακαλύψεων, της προσπάθειας για μία πιο ανθρώπινη κοινωνικοπολιτική οργάνωση σε μια νέα οικονομική βάση, έφερε σημαντικές αλλαγές. Μπορούμε να πούμε πως ο Διαφωτισμός είναι το φυσικό επακόλουθο τού Μεσαίωνα και εν συνεχεία τής Αναγέννησης. Ωστόσο, η ειδοποιός διαφορά για την καθ' ημάς Ανατολή είναι απλούστατη! Εφ' όσον τα δικά μας μεσαιωνικά χρόνια συμπίπτουν με την Τουρκοκρατία, εποχή σκοταδισμού και έλλειψης στοχαστικού πνεύματος, το φυσιολογικό ήταν μετά την απελευθέρωσή μας, να αποζητήσουμε στο ένδοξο παρελθόν και τον πρότερο πνευματικό μας πλούτο, νέους δρόμους.

Όμως, δυστυχώς εδώ αρχίζει η αντίστροφη πορεία για το πολύπαθο έθνος μας. Δε στηριζόμαστε στα δικά μας πόδια, αλλά σε ξένα δεκανίκια που δεν ταιριάζουν σε μας και δεν είναι ικανά να μάς κρατήσουν. Κάποιες πεφωτισμένες προσωπικότητες διείδαν εξ αρχής τον κίνδυνο που πλησιάζει, όμως η συντριπτική πλειοψηφία, χρειάστηκε σχεδόν 150 χρόνια, για να συνειδητοποιήσει λίγες δεκαετίες πριν, ότι έχουμε αλλοτριωθεί. Φυσικά, η οικονομική ευμάρεια δεν άφηνε ιδιαίτερα περιθώρια για σκέψεις απαισιόδοξης. Όμως, όπως γίνεται νομοτελειακά, το κακό από την πόρτα του γείτονα ήρθε και στη δική μας απαιτώντας να μπει μέσα.

Και θυμηθήκαμε αυτούς που ποτέ δεν έπρεπε να έχουμε λησμονήσει. Θυμηθήκαμε το στρατηγό Μακρυγιάννη να φωνάζει: «Αν θέλωμεν το λίγο να γένη μεγάλο, πρέπει να λατρεύωμεν Θεόν, ν' αγαπάμε πατρίδα• ναχωμεν αρετή• τα παιδιά μας να τα μαθαίνωμεν γράμματα κι ηθική». Θυμηθήκαμε τον Πατροκοσμά να γυρνάει στα χωριά και στις πόλεις, προτρέποντας: «Ψυχή και Χριστός σάς χρειάζονται. Αυτά τα δύο, όλος ο κόσμος να πέση, δεν ημπορεί να σάς τα πάρη, εκτός και τα δώσετε με το θέλημά σας. Αυτά τα δύο να τα φυλάττετε, να μην τα χάσετε».

Σήμερα, που η Ελλάδα βάλλεται πανταχόθεν, που κυριαρχικά δικαιώματα παραχωρούνται δίχως ίχνος ντροπής, που είναι της μόδας ο Βούδας, αλλά ντεμοντέ ο Χριστός, που όλοι γνωρίζουμε αγγλικά, αλλά ελληνικά ούτε στο 30%... Σήμερα είναι ανάγκη να κάνουμε την πολυπόθητη στροφή στις ρίζες μας. Να ορθώσουμε το ανάστημά μας απέναντι σε όλους τους ισχυρούς. Διότι εμείς αντλούμε ισχύ από την τεράστια ιστορία μας και τη ζωντανή μας Πίστη. Εμείς

αυτό χρειαζόμαστε και ονομάζεται απλά Φωτισμός • Θεία Φώτιση!